

„Na, hogy van?” - Egy csípőműtött olvasónk kórházi élménybeszámolója

Nyugat.hu - 2021-02-12 07:08:53

Az utóbbi időben nem tudunk mindig pozitív hangvételű hírekkel szolgálni a szombathelyi Markusovszky-kórházzal kapcsolatban, és ritkán sikerül velük jól kommunikálni is. Most azonban egy pozitív történettel jelentkezhethetünk. Ahogy nemrég kollégánk, József Antal is hasonlóan számolt be [Hogyan sikerült bejutnom a kórházba a Covid-időszak alatt?](#) címmel.

Húséges olvasónkat, TomPapát nemrég meg kellett műteni, és bizony, elégedetten jött ki a kórházból. Mivel nem tudta személyesen megköszönni az orvosok és ápolók munkáját, mi most segítünk neki abban, hogy eljusson hozzájuk az üzenete.

Így szól levele:

Tisztelt NYUGAT.hu Szerkesztőség!

Azzal a kéréssel fordulok a Szerkesztőkhöz, hogy ha mód van rá, jutassák el ezt a levelet a benne érintettekhez, de ha úgy gondolják, le is közölhetik oldalukon.

Sok műtéten estem már át, mindkét csípőmbé protézis került. 2021. február 1-jén befeküdtem a szombathelyi Markusovszky-kórház ortopédiájára, ahol másodikán a jobb csípőmet meg is műtötték. Ezt a csípőmet most harmadszor operálták és kicserélték a 15 évvel betett, de azóta elkopott kápat. Ez egy elég nagy műtét és bizony a műtött betegen, a fájdalom mellett, hatalmas kiszolgáltatottság érzést tud generálni.

Ezúton szeretném megköszönni az osztályvezető főorvos, Dr. de Jonge Tamás Tibornak és a műtétet kiválóan elvégző Dr. Rácz Dénes főorvosnak, valamint az összes nővérnek, hogy a fájdalmat és a kiszolgáltatottság érzését teljesen el tudták velem felejtetni.

Azonkívül hogy Dr. Rácz Dénes főorvos kiválóan megműtött, mindig volt ideje arra, hogy este, amikor indult haza, civil mundérban egy „Na, hogy van? Hogy érzi magát?”-ra beugorjon a betegszobába. De ugyan ezt tette Dr de Junge Tamás osztályvezető főorvos is.

A nővérek egész nap maszkban voltak, de szemükből sugárzott az odaadás és a mosoly. Mindig volt egy kedves szavuk, s ha épp szükség volt rájuk, ha tehették, azonnal jöttek és segítettek.

Amikor megkaptam a zárójelentést, időm se volt mindezt megköszönni, mert már más betegek körül forogtak. Most teszem ezt meg és remélem eljut hozzájuk.

KÖSZÖNÖM... KÖSZÖNÖM... KÖSZÖNÖM!

TomPapa - Kóbor Tamás

fotó: Olvasó